

Lovirea femeii este interzisă în islam

[Română – Romanian – روماني]

Ahmed Al-Amir & Vivian Isekoura

Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Gabriela Gharabli

*Revizuit de: Mariam Oana & Diana Asandei & Alina
Luminița Crăciun & Oana Fialcofschi*

تحریم ضرب النساء في الإسلام

أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

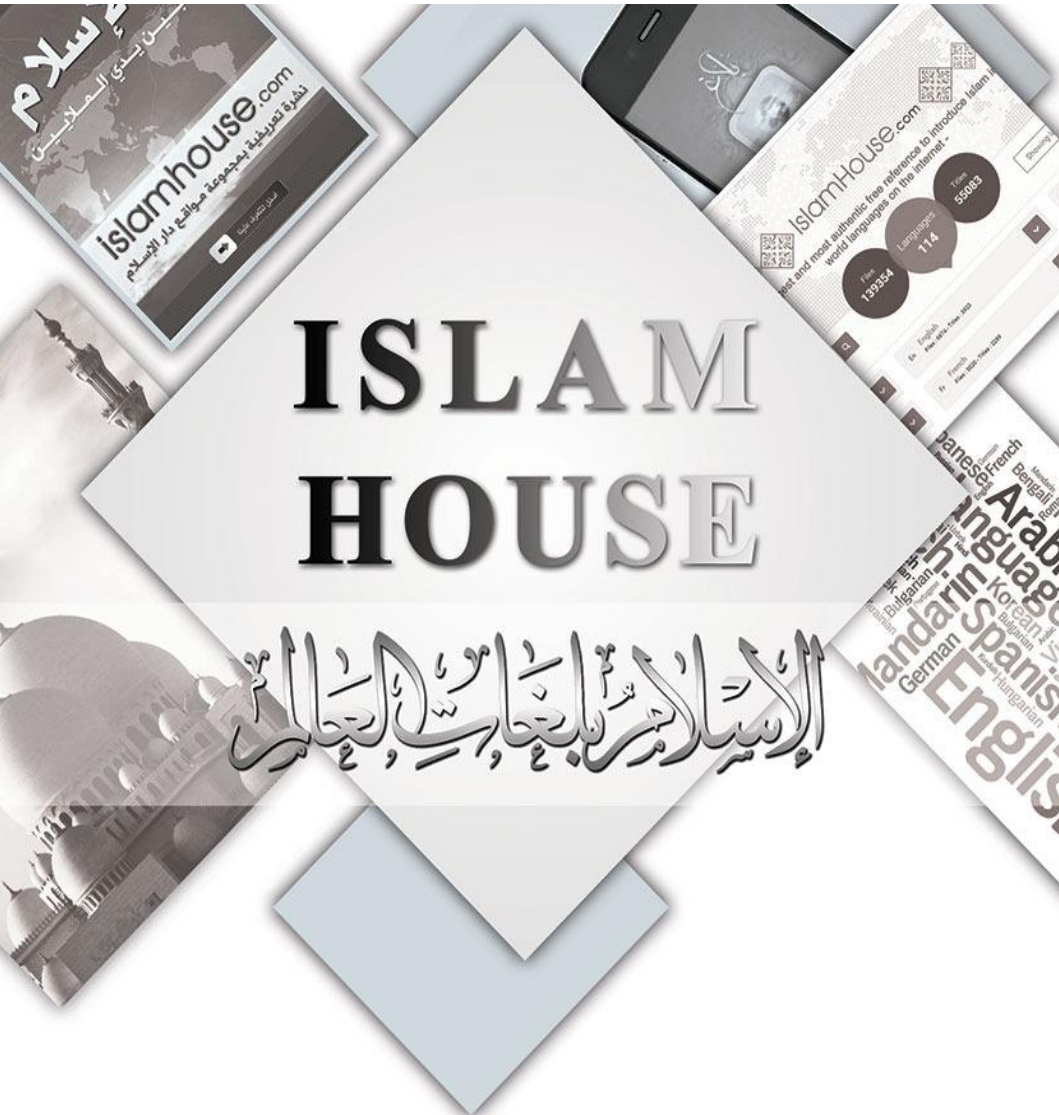

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جبريلا غرابلي

مراجعة: ألينا لومينيتا كراسيون & مريم وانا & دايانا أساندي
& وانا فيالكوفسكي

**În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

Introducere

Toată Slava I se cuvine numai lui Allah, Domnul Lumilor, Cel care l-a trimis pe Mohammed (ﷺ)¹ ca Mesager și Îndrumător, ca o lumină strălucitoare, pentru a chema întreaga omenire pe Calea lui Allah. Binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui, asupra familiei sale și asupra companionilor săi! Amin!

Această carte a fost scrisă ca răspuns la acuzațiile multor oameni, care sunt înșelați și induși în eroare de către Șeitan. Subiectul lovirii femeii în islam a fost discutat în cadrul mai multor întruniri și pe diferite pagini de internet care abordează această chestiune, fără a o înțelege și cunoaște și, mai mult decât atât, există dușmani ai islamului care inventează minciuni în această privință. Ei născocesc texte care nu au nicio bază, fiind complet nefondate. Prin urmare, dorim să îi prezentăm nobilului cititor poziția islamului cu privire la lovirea femeii și diferențele de opinie existente față de alte religii, întrucât islamul este singura religie care interzice lovirea femeilor, fie ele tinere sau mai în vârstă. Astfel, dorim să vă prezentăm detaliile problemei, iar după ce ați obținut cunoaștere și înțelegere în această privință, puteți judeca!

Autorii

¹ Aceste termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ)

Capitolul 1

Clasificarea acțiunilor, bazată pe Legea islamică (Shari'ah)

În conformitate cu Legea islamică, acțiunile umane sunt împărțite în următoarele categorii:

1. obligatorii (fard): acestea sunt acțiuni impuse omului de Legea islamică, precum obligația de a face rugăciunea, de a ține post sau de a oferi *zakāh* (caritatea anuală obligatorie pe care cei bogați o dau celor săraci). Aceste acțiuni sunt obligatorii, iar cel care le îndeplinește va fi răsplătit, în timp ce cel care le neglijează va fi pedepsit.

2. recomandate (mustahab): acestea sunt acțiuni încurajate de Legea islamică, fără a fi obligatorii. Cel care le îndeplinește va fi răsplătit, însă cel care le neglijează nu va fi pedepsit, deoarece nu se consideră că a comis un păcat. Printre astfel de acțiuni se numără și curățarea dinților cu *as-siwak* (o bucată mică de lemn specială, folosită ca o periuță) înainte de rugăciune.

3. permise (mubah): acestea sunt acțiunile care nici nu sunt răsplătite dacă sunt îndeplinite, nici nu sunt pedepsite dacă sunt neglijate, precum: mersul, folosirea mașinii sau a avionului sau orice altă acțiune zilnică.

4. nerecomandate (makrūh): acestea sunt acțiuni de la care Legea islamică încurajează abținerea, dar care nu sunt interzise. Astfel, oricine se abține de la ele va fi răsplătit, însă cel care le face nu este considerat a fi comis un păcat, fapt pentru care nu va fi pedepsit. Este de preferat abținerea de la aceste acțiuni și de la tot ceea ce poate conduce la ele, chiar dacă cel care le efectuează nu a păcătuit. Însă, repetarea acestor acțiuni poate deveni un obicei care conduce la încălcarea

limitelor stabilite de către Allah și la comiterea unor fapte interzise de El, Preaînaltul. Motivul pentru care, deși nu sunt recomandate, ele nu sunt considerate păcate, este că, uneori, poate fi necesară comiterea lor. De exemplu: Allah Preaînaltul urăște divorțul, însă nu l-a interzis din Milă pentru robii Săi, pentru a îi elibera în cazul în care circumstanțele impun acest lucru.

5. interzise (*haram*): acestea sunt acțiunile pe care Legea islamică le interzice cu desăvârșire. Astfel, cel care le îndeplinește este considerat a fi comis un păcat și va fi pedepsit, în timp ce acela care se abține de la efectuarea lor va fi răsplătit. Astfel de fapte includ consumul de alcool sau adulterul.

♦ Deosebirea dintre permis și interzis

Cunoașterea diferenței dintre permis și interzis reprezintă temelia islamului și dovada credinței, iar aceasta este conectată la acțiunile inimii, la fel cum este conectată la acțiunile corpului.

Regula de bază este aceea că fiecare act este permis și nu există niciun act nepermis, cu excepția celor menționate ca fiind interzise în mod expres în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed (ﷺ). Acțiunile permise sunt pure și bune, în timp ce acelea interzise sunt rele și obscene. Acesta este Dreptul lui Allah, deoarece El este Creatorul, Făcătorul de bine, Cel care are grijă de chestiunile robilor Săi, Care îngăduie ceea ce dorește pentru robii Săi și le interzice ceea ce dorește. Însă Allah, prin Mila Sa față de robii Săi, a făcut ca permiterea și interzicerea acțiunilor să fie bazate pe motive logice, spre beneficiul oamenilor. Prin urmare, Allah a permis numai ceea ce este bun și a interzis numai ceea ce este rău, dăunător.

♦ Transferarea acțiunilor de la o categorie la alta

1. Transferarea acțiunilor de la permise la interzise și invers

O acțiune permisă poate fi transferată la categoria celor interzise, dacă există un motiv care transformă o acțiune bună și plăcută pentru suflet într-una rea și dăunătoare pentru acesta. Spre exemplu, mersul pe stradă este o acțiune permisă, dar poate fi interzisă dacă președintele unei țări stabilește starea de asediu pentru siguranța cetățenilor.

De asemenea, o acțiune interzisă poate fi transferată în categoria celor permise, dacă există un motiv care face ca această acțiune să fie necesară pentru ca viața omului să fie protejată. Spre exemplu, a consuma carne de porc este interzis însă, în cazul în care cineva se rătăcește în deșert și riscă să moară de foame, dacă nu are altceva de mâncat în afară de carnea de porc, atunci el poate mânca doar acea cantitate care să-i asigure supraviețuirea, fără încălcarea acestei limite.

2. Transferarea acțiunilor de la obligatorii la interzise și invers

O acțiune obligatorie poate fi transferată la categoria celor interzise și, de asemenea, o acțiune interzisă poate fi transferată la categoria celor obligatorii. Spre exemplu, rugăciunea este un act obligatoriu, însă poate deveni interzis atunci când un om vrea să se roage în casa lui în timpul unui cutremur și este sigur că va muri dacă rămâne acolo și nu iese afară repede. Pe de altă parte, a ataca pe cineva și a-i tăia piciorul este interzis, însă dacă un medic trebuie să-i amputeze piciorul unui pacient pentru a-i salva viața, această acțiune devine obligatorie pentru el, iar dacă nu o face, se consideră că a comis un păcat și o fărâdelege pentru care el trebuie să fie pedepsit.

3. Transferarea acțiunilor de la nerecomandate la categoria celor preferabile sau de la preferabile la categoria celor interzise

O acțiune nerecomandată poate fi transferată la categoria celor preferabile sau chiar obligatorii. Spre exemplu, în esență, divorțul este o acțiune nerecomandată, detestată de Allah, însă, în unele cazuri, a nu îi oferi soției divorțul poate conduce la fapte interzise, pe care soțul nu le poate preveni, ca atunci când ea este imorală și el nu o poate aduce înapoi pe calea cea dreaptă. În acest caz, este preferabil ca soțul să-i ofere unei astfel de femei divorțul. Astfel, o acțiune nerecomandată devine preferabilă.

De asemenea, o acțiune preferabilă poate fi transferată în categoria acțiunilor interzise. Spre exemplu, a îți curăța dinții cu as-siwak este o acțiune preferabilă, însă poate deveni nerecomandată sau chiar interzisă dacă dantura cuiva este slăbită și se teme că, prin folosirea *siwak*-ului, dinții pot cădea. În acest caz, curățarea dinților cu as-siwak este în contradicție cu regula islamică: „*Să nu faci rău sau să nu cauzezi cuiva rău, nici chiar ție însuși.*”

◆ Concluzii

Bazat pe ceea ce am explicat mai sus, putem conchide că islamul nu este o religie oarbă, care nu vede și nu evaluează circumstanțele problemelor zilnice ale oamenilor. Orbirea este de fapt în inimile dușmanilor islamului, care nu au alt scop decât să inventeze minciuni împotriva islamului și să stingă Lumina lui Allah cu gurile lor însă, cu adevărat, Allah va completa Lumina Sa, chiar dacă necredincioșilor nu le place acest lucru.

Dragă cititorule, cred că ai înțeles că islamul nu este o religie a nedreptății, ci o religie a dreptății și, ținând cont de faptul că Unul dintre Numele lui Allah este „*Al-‘Adl – Cel Drept*”, evaluarea unei acțiuni ca fiind permisă sau interzisă în

islam este bazată pe dreptate și nu pe o judecată oarbă, pentru că orice formă de nedreptate este interzisă în islam.

Capitolul 2

Comportamentul față de soții în lumina Coranului cel Nobil și al Sunnei

În lumina versetelor coranice, putem observa că Allah Preaînaltul a poruncit un comportament excelent față de soții, generozitate față de ele și cea mai bună coabitare alături de ele, chiar dacă nu există o iubire din inimă. Allah Preînțeleptul spune:

„[...] purtați-vă cu ele în cel mai bun mod! Iar dacă ceva nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:19]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credinciosul nu trebuie să urască femeia credincioasă (soția), dacă îi displace una dintre caracteristicile ei, va fi mulțumit de alta.” (Muslim)

De asemenea, Allah Preaînaltul a clarificat faptul că femeia are anumite drepturi asupra soțului ei, la fel cum soțul are anumite drepturi asupra ei. Allah Preaînaltul spune:

„[...] Și ele (femeile) au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus în ultima sa predică din cadrul Pelerinajului de Adio că bărbații trebuie să aibă grijă de soțiile lor, să le onoreze și să nu le trateze în mod nedrept sau să le încalce drepturile. Profetul (ﷺ) a spus:

„Tratați-le pe femei în cel mai bun mod cu putință (...)” (Muslim)

De asemenea, Profetul (ﷺ) le-a poruncit bărbaților să se comporte frumos cu soțiile lor și să fie generoși cu ele. În plus, el (ﷺ) a subliniat că cel mai bun om este cel care se poartă cel mai bine față de soția sa. El (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun comportament, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” (At-Tirmidhi)

Trimisul lui Allah (ﷺ) a mai spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel care este cel mai bun cu soția lui, iar eu sunt cel mai bun dintre voi cu soțiile mele.” (Ibn Majah)

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) le-a poruncit companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să tolereze greșelile soțiilor lor, descriind natura femeii și felul în care Allah a creat-o. Mesagerul (ﷺ) a spus:

„Tratați-le pe femei în cel mai bun mod cu putință, pentru că ele au fost create dintr-o coastă, iar cea mai curbată parte a coastei este cea superioară. Dacă încercați să o îndreptați, se va rupe, iar dacă o lăsați așa cum este, va rămâne curbată. Așadar, tratați-le pe femei în cel mai bun mod cu putință!” (Al-Bukhari)

Trimisul lui Allah (ﷺ) a mai spus:

„Cu adevărat, femeia a fost creată dintr-o coastă și nu va putea fi nicicum îndreptată (adică ea nu se va purta exact cum își dorește bărbatul). Astfel, dacă vă bucurați de ea, vă veți bucura și de curbura. Însă, dacă încercați să o

îndreptați, o veți frânge, iar frântura înseamnă divorțul de ea.” (Muslim)

Versetele coranice și relatările profetice (*ahadith*) care arată că bărbatul trebuie să se comporte cu soția lui în cel mai bun mod cu putință sunt nenumărate și oricine dorește să le studieze, poate face aceasta.

• A lovit-o vreodată Mesagerul lui Allah (ﷺ) pe vreuna dintre soțiile lui?

Profetul lui Allah (ﷺ) este cel mai bun exemplu, pe care toți musulmanii ar trebui să-l urmeze, după cum Allah Preaînaltul a poruncit în Coranul cel Nobil:

„Cu adevărat, ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:21]

Allah Preaînaltul a descris, de asemenea, caracterul moral nobil al Mesagerului Său (ﷺ), spunând în Nobilul Coran:

„Și cu adevărat tu [o, Mohammed] ai un înalt caracter moral!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:4]

Profetul Mohammed (ﷺ) și-a pus mereu în practică principiile etice, de la care oamenii au învățat cum să-i trateze pe ceilalți. El (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, nu am fost trimis decât pentru a perfecționa bunul comportament.” (Al-Bukhari)

Putem noi citi în biografia Profetului Mohammed (ﷺ) sau în cuvintele sale (*ahadith*) orice faptă care să arate că el a lovit vreodată vreo femeie sau vreun copil? Sau putem măcar să găsim acest lucru în cuvintele dușmanilor săi, care au trăit alături de el, l-au văzut și l-au auzit? Există vreo afirmație care-l învinovățește de așa ceva?

Să privim la ceea ce a spus ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția Profetului (ﷺ), după moartea lui, ca să ne dăm seama ce fel de soț a fost:

„Caracterul lui a fost Coranul.” (Ahmad)

„Profetul (ﷺ) nu a lovit niciodată cu mâna lui vreo femeie sau vreun copil.” (Muslim)

De asemenea, să urmărim cuvintele servitorului său, Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!):

„L-am slujit pe Trimisul lui Allah (ﷺ) vreme de zece ani și nu mi-a spus niciodată «Of!» și nu mi-a spus pentru un lucru pe care l-am făcut «De ce l-ai făcut?» și nici pentru un lucru pe care nu l-am făcut «De ce nu l-ai făcut?». Și Trimisul lui Allah (ﷺ) avea cel mai bun caracter dintre toți oamenii (și cele mai bune trăsături). N-am atins nicio mătase și nimic altceva care să fie mai catifelat decât palma (mâinii) Trimisului lui Allah (ﷺ) și nu am mirosit nici mosc și nici alt parfum care să fie mai plăcut decât sudoarea Trimisului lui Allah (ﷺ).” (Muslim și At-Tirmidhi)

Capitolul 3

Concepția islamului cu privire la lovirea femeii: este acest lucru permis sau interzis în islam?

Sursele Legii islamice sunt versetele Coranului cel Nobil și *Sunnah* Profetului Mohammed (ﷺ), iar noi, bazându-ne pe acestea două, vom observa care este concepția islamului cu privire la lovirea femeii și, în lumina lor, tu, dragă cititorule, vei decide în care categorie de acțiuni trebuie plasată această faptă, dacă în cea obligatorie, preferabilă, permisă sau în categoria celor nerecomandate sau interzise.

Iyas ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„«Nu le loviți pe femeii» Apoi (la ceva timp, după ce Profetul ﷺ a interzis lovirea femeilor) ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a venit la Profet (ﷺ) să se plângă, spunând că: «Femeile nu mai ascultă pe soții lor și îi tratează cu aroganță și într-un mod nepotrivit.», el (ﷺ) le-a dat permisiunea să le lovească (făcând o excepție pentru astfel de cazuri). Apoi, mai multe femei au mers la soțiile Mesagerului lui Allah (ﷺ) plângându-se de soții lor, iar el (ﷺ) a spus: «Mai multe femei au venit la soțiile lui Mohammed plângându-se de soții lor. Acei bărbați nu sunt cei mai buni dintre voi.»» (Abu Dawud, clasificat *sahih* de către Albani)

Analizând acest hadith putem trage următoarele concluzii:

Acest *hadith* conține trei afirmații diferite ale Profetului Mohammed (ﷺ), pe care le-a rostit în trei împrejurări diferite și nu doar o singură dată.

● Prima ocazie:

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus: „**Nu le loviți pe femeii!**” Prin urmare, oricine a auzit aceste cuvinte de la Mesagerul lui Allah (ﷺ) a aflat cu certitudine punctul de vedere al islamului cu privire la lovirea femeii și anume că este un lucru interzis și că oricine face aceasta este un păcătos, deoarece a încălcat porunca Profetului Mohammed (ﷺ).

În conformitate cu cele afirmate mai sus, te întreb, dragă cititorule: dacă te-ai fi aflat acolo, în acea perioadă, și l-ai fi auzit pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) spunând: „**Nu le loviți pe femeii!**” ai fi considerat că lovirea femeii, conform Legislației islamice, este obligatorie, preferabilă, permisă, nerecomandată sau interzisă? Consideri că acela care face acest lucru este recompensat sau că este considerat un păcătos? Și ai spune că islamul le asuprește pe femei și că permite lovirea lor?

● A doua ocazie:

Acum, să trecem la cea de a doua parte a *hadith*-ului, în care ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a venit la Profet (ﷺ), însemnând că aceasta s-a întâmplat cu o altă ocazie decât cea în care Profetul Mohammed (ﷺ) a spus: „**Nu le loviți pe femeii!**” și s-a plâns de femei, spunând: „**(...) Femeile nu mai ascultă pe soții lor și îi tratează cu aroganță și într-un mod nepotrivit.**” În acest caz și numai în acest caz, ca o excepție, Profetul Mohammed (ﷺ), luând în considerare circumstanțele reale ale vieții, le-a dat bărbaților permisiunea de a-și lovi soția, însă NUMAI în aceste circumstanțe. Dar cum ar trebui să fie această lovitură? Acest lucru va fi explicat în paginile următoare.

● A treia ocazie:

Acum, să trecem la cea de a treia parte a *hadith*-ului:

„(...) Apoi, mai multe femei au mers la soțiile Mesagerului lui Allah (ﷺ) plângându-se de soții lor, iar el (ﷺ) a spus: «Mai multe femei au venit la soțiile lui Mohammed plângându-se de soții lor. Acei bărbați nu sunt cei mai buni dintre voi.»”

Aici găsim hotărârea finală cu privire la lovirea femeii în islam, și anume că este o acțiune nerecomandată sau interzisă dacă soțul încalcă limitele stabilite de Allah, pe care le vom explica în paginile următoare.

Înțelegi din acest *hadith* că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a poruncit în vreun fel lovirea femeilor sau că a încurajat acest lucru? Sau că i-a muștrat pe cei care-și lovesc soțiile?!!!

Companionii Profetului (Allah să fie mulțumit de ei!) se grăbeau să îi fie mereu pe plac Mesagerului lui Allah (ﷺ) și, de aceea, ei știau foarte bine că acela care-și lovește soția nu va fi pe placul Mesagerului lui Allah (ﷺ), ci, din contră. Cel care îi iartă greșelile soției și nu ridică mâna asupra ei va fi pe placul lui. Și, fără nicio îndoială, orice faptă pe care Profetul Mohammed (ﷺ) o urăște se încadrează în categoria acțiunilor nerecomandate sau chiar a celor interzise.

● Se poate ca lovirea femeii să fie transferată din categoria acțiunilor nerecomandate în categoria celor interzise?

Am văzut că, în islam, prima hotărâre cu privire la lovirea femeii stipulează că aceasta este o acțiune interzisă. Apoi, ea a fost transferată, din anumite motive, în categoria

celor permise, pentru ca mai apoi să fie mutată în categoria celor nerecomandate. Însă, când devine lovirea femeii interzisă? Ea devine o faptă interzisă atunci când este o nedreptate comisă fără niciun motiv, din moment ce orice formă de nedreptate este interzisă în islam. Allah Preaînaltul spune în Cartea Sa cea plină de înțelepciune, avertizând împotriva oricărei forme de nedreptate:

„[...] Iar aceuia dintre voi care comite nedreptate îi vom da Noi să guste chin mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:19]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„[...] Iar cel nedrept nu va avea wali (protector) și nici ajutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:8]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Temeți-vă și abțineți-vă de la nedreptate (și asuprire). Cu adevărat, nedreptatea se va transforma într-un întuneric adânc în Ziua Judecății.” (Muslim)

De asemenea, Profetul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Temeți-vă de suplicația celor asupriți, deoarece nu există paravan între aceasta și Allah.” (Al-Bukhari)

Profetul (ﷺ) a mai spus:

„Temeți-vă de suplicația celui asuprit, chiar dacă acesta este un necredincios, deoarece nu există paravan pentru aceasta (între suplicație) și Allah.” (Ahmad, clasificat *sahih* de către Albani)

În plus, islamul nu numai că a interzis agresarea fizică a femeii, ci și pe cea verbală. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, aceia care defăimează femeii evlavioase, preacurate și dreptcredincioase vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de chin mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:23]

De asemenea, mai găsim în Coranul cel Nobil:

„Iar aceia care îi vor necăji pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, fără ca ei să fi agonisit [ceva pentru care să merite aceasta], aceia vor avea parte de ponegrire și de păcat învederat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:58]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Musulmanul este cel de a cărui limbă și mână oamenii sunt în siguranță, iar credinciosul este cel de care viața și averea oamenilor sunt în siguranță.” (An-Nasa’i)

Trebuie observat că în *hadith*-ul menționat anterior, Profetul (ﷺ) a spus că **oamenii** sunt în siguranță de mâna și limba musulmanului. El (ﷺ) nu a spus că **musulmanii** sunt în siguranță.

Prin urmare, cel care pretinde că islamul încurajează nedreptatea sau lovirea femeii inventează o minciună enormă și aduce o calomnie.

● Hotărârea unei Instanțe islamice cu privire la lovirea femeii

Acum, să trecem mai departe la punerea în practică a acestui subiect în viața cotidiană de către Instanța islamică, pentru a vedea ce hotărăște aceasta în legătură cu lovirea femeii. Instanța islamică abordează acest subiect cu multă seriozitate, protejând drepturile femeilor și judecând împotriva bărbaților

care-și lovesc soțiile. Avem mai jos este un exemplu în acest sens:

Ziarul „Riyadh” a publicat pe pagina sa de internet, pe data de 12 decembrie 2012, următoarea știre:

„Instanța din orașul Al-Katif din Arabia Saudită a condamnat un bărbat care și-a bătut soția la 30 de lovituri de bici în fața oamenilor, pentru ca el să fie un exemplu pentru oricine va face același lucru în viitor. De asemenea, Instanța l-a condamnat pe bărbat să participe la un seminar de zece zile într-un institut specializat în arta tratării femeilor și a problemelor familiale, iar la final să dea un examen scris care va fi atașat la dosar.”

În mod similar, toate instanțele din toate țările islamice condamnă orice bărbat care-și lovește soția. Partea amuzantă este că unele femei profită de acest lucru și-și intimidează sau chiar își amenință soții. Atunci când doresc să se răzbune pentru ceva, ele se rănesc ușor, apoi fac un denunț fals împotriva soților lor, cu toate că bărbații sunt nevinovați!

Concluzia celor de mai sus este că niciun musulman rațional și care urmează învățăturile islamului nu va accepta nici cea mai mică nedreptate față de soția lui, și că islamul, religia noastră, nici nu ne-a învățat, nici nu ne-a poruncit să facem așa ceva. Din contră, islamul a interzis toate formele de nedreptate și a poruncit iertarea, răbdarea, toleranța și înfruntarea răului cu bine. Trebuie să știm că islamul nu a făcut din lovirea femeii un act permis, ci o excepție pentru unele cazuri individuale, atunci când nu există altă soluție. Mai mult decât atât, pentru ca acest lucru să fie permis, trebuie să fie îndeplinite o serie de condiții precise, astfel încât să se întâmple foarte rar și doar pentru atingerea un scop bine determinat, cum ar fi protejarea căminului și, în general, a moralității în societate.

Capitolul 4

Soluția islamică cu privire la cazul soției imorale

Cineva poate întreba:

„Nu este mai bine ca bărbatul să își mustre soția, în loc să o lovească?”

Bineînțeles! Și, cu adevărat, aceasta este Hotărârea lui Allah Preaînțeleptul, Care a spus în Cartea Sa:

„Pe acelea de a căror neascultare vă temeți, povățuiți-le, părăsiți-le în paturi și loviți-le (loviți-le, dar nu violent, ci ușor, pentru a le readuce la ascultare)! Dar dacă ele (revin și) ascultă de voi, atunci nu mai căutați pricină împotriva lor. Allah este *Al-‘Aliyy* (Preaînaltul), *Al-Kabîr* (Preamărețul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:34]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus în cadrul Pelerinajului de Adio:

„Tratați-le pe soțiile voastre în cel mai bun mod cu putință, ele sunt (slabe și au nevoie de grijă) ca niște prizonieri în mâinile voastre; voi nu aveți dreptul să le tratați altfel decât dacă se fac vinovate de indecență fățișă; și dacă fac aceasta, întoarceți-vă cu spatele la ele în pat și loviți-le ușor, imperceptibil, dar dacă ele se întorc la ascultare, nu le faceți rău în niciun fel. Cu adevărat, voi aveți drepturi asupra soțiilor voastre, iar ele au drepturi asupra voastră (...)” (At-Tirmidhi, clasificat *hasan* de către Albani)

Așadar, după cum am putut observa, Allah Preaînțeleptul și Atoatecunoscătorul a poruncit rezolvarea problemei unei soții imorale în trei etape, după cum urmează:

1. Prima etapă: muștrarea și sfătuirea

Dacă a văzut semnele imoralității în comportamentul soției sale, este obligatoriu ca bărbatul să urmeze calea muștrării și a sfătuirii pentru rezolvarea problemei înainte de a-i întoarce spatele în pat. Această etapă este obligatorie în conformitate cu opinia majorității savanților. Astfel, bărbatul trebuie să încerce să ajungă la inima soției sale prin cuvinte frumoase, făcând-o să simtă cât este de importantă pentru el și arătându-i că o muștră numai pentru că dorește binele ei și al întregii familii.

Bărbatul trebuie să epuizeze toate căile în încercarea de a-și îndruma soția, în vederea corectării comportamentului ei. Trebuie să ținem cont de faptul că muștrarea nu vine dintr-o inimă rece sau într-o manieră crudă, ci, cu adevărat, aceasta trebuie făcută cu bunătate în conversație și în comportament, în încercarea de a atinge inima persoanei sfătuite. De exemplu, atunci când soțul îi aduce un cadou soției sale, ea acceptă cuvintele sale cu inima încântată și mintea deschisă. De asemenea, este obligatoriu ca femeile inteligente, care, în general, au principii morale, să accepte sfatul soțului, pentru binele căminului lor și al copiilor. Însă dacă femeia continuă să fie imorală și încăpățânată, iar încercarea soțului de îndrumare prin muștrare și sfătuire nu este eficientă, atunci el poate recurge la a doua etapă, după cum Allah Preaînaltul ne-a poruncit.

2. Etapa a doua: întoarcerea spatelui în pat

După cum am explicat deja, dacă sfătuirea nu are niciun rezultat și soția nu acceptă muștrarea sau îndrumarea lui, atunci soțului îi este permis să-i întoarcă spatele în pat, refuzând să

aibă relații intime cu ea pentru cel mult trei zile, deoarece, dacă el continuă mai mult de trei zile, aceasta înseamnă un abuz emoțional și nu îndreptarea ei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu îi este permis unui musulman să se îndepărteze (să nu îi vorbească) de fratele său mai mult de trei nopți, întorcându-și unul altuia spatele atunci când se întâlnesc, iar cel mai bun dintre cei doi este cel care îl salută primul pe celălalt.” (Al-Bukhari)

Scopul întoarcerii spatelui soției este acela ca ea să simtă că soțul ei este cu adevărat trist din cauza comportamentului ei. Această soluție funcționează, de asemenea, ca o a doua șansă oferită soției, pentru ca ea să cugete asupra problemei sub toate aspectele.

Însă, dacă soția a cugetat și a hotărât să abandoneze comportamentul imoral, revenind la bunele maniere, atunci este obligatoriu pentru soț să o ierte și să se comporte cu ea frumos. Însă, dacă ea insistă în încăpățânarea și aroganța ei, nepăsându-i de îndrumarea soțului, iar acesta nu găsește altă soluție, atunci lui i se permite să ia această măsură finală.

3. Etapa a treia: lovirea imperceptibilă cu *siwak-ul*

Dacă soțul a încercat toate metodele de a corecta comportamentul imoral al soției prin îndrumare, cuvinte frumoase și cadouri, însă niciuna dintre acestea nu a avut vreun efect, apoi a încercat întorcându-i spatele în pat, iar acest lucru, de asemenea, nu a avut efect asupra ei, atunci și numai atunci, i se permite soțului să o lovească în mod imperceptibil, folosind *siwak-ul*.

‘Atā’ (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„«L-am întrebat pe Ibn ‘Abbas cum este o lovire imperceptibilă.» El a răspuns: «Folosind siwak-ul sau orice asemănător lui.»”

Mai mult decât atât, Al-Hasan al-Basri (Allah să aibă milă de el!) a spus: „Să fie imperceptibilă.”

Pe Allah, câtă durere poate provoca acest siwak, dragă cititorule? Poate considera cineva această lovire a soției cu siwak-ul drept violență domestică? Iată o poză a siwak-ului (care este de mărimea unui creion) pentru a înțelege sensul termenului de „lovire” în islam.

Dacă tu, dragă cititorule, consideri că lovirea imperceptibilă a soției cu siwak-ul este violență domestică, îți recomand să vezi filmele hollywoodiene care înfățișează neînțelegerile dintre bărbați, sau dintre bărbați și femei, sau dintre angajatori și angajați, prin punerea degetului arătător pe pieptul celuilalt, avertizându-l sau chiar lovindu-l cu un pix pe care îl ține în mână. Și în multe alte cazuri, aceștia chiar se lovesc între ei. Mai mult decât atât, în foarte multe filme, se ajunge ca, în timpul conversației dintre cei doi soți, ea să-l lovească dur cu o palmă peste față sau conversația să se termine cu o palmă primită de către soție de la soțul ei, după care el să o părăsească. Occidentalii nu consideră niciunul dintre aceste cazuri drept violență domestică, ci cred că intensitatea emoțiilor a condus la lovirea soției de către soț sau invers. De asemenea, ei consideră că cei doi, soția și soțul, sunt oameni civilizați.

În acest moment, noi trebuie să ținem cont de faptul că pălmuirea feței cuiva este interzisă în islam. Însă unii atacă islamul, acuzându-l în mod fals că încurajează violența. De asemenea, trebuie să ținem cont de faptul că etapele de muștrare și sfătuire a soției, întoarcerea spatelui în pat de către soț și, în

cele din urmă, lovirea ei în mod imperceptibil, nu sunt o soluție pentru problemele maritale de zi cu zi, ci ele funcționează ca soluție doar în cazul comportamentului imoral și arogant al soției.

Spre exemplu, dacă soțul îi cere soției să-i gătească orez și pește, iar ea uită și gătește orez cu pui, atunci putem noi să spunem că cele trei etape menționate mai sus, sfătuirea, întoarcerea spatelui și lovirea imperceptibilă pot fi aplicate în acest caz?!!!

Bineînțeles că nu! Acestea sunt lucruri mărunte, peste care trebuie să se treacă în mod pașnic, fără muștrări. Însă, dacă soția este imorală și se încapățânează în acest lucru, iar soțul observă semnele imoralității, neascultării și aroganței ei, adică lucruri foarte serioase, atunci noi avem în față o femeie care chiar are nevoie de o corectare de comportament și îndrumare din partea soțului pentru soluționarea acestei probleme. Imaginează-ți-o, dragă cititorule, pe această femeie care insistă cu încapățânare în aroganța și în comportamentul ei imoral, care, în cele din urmă, vor duce la destrămarea căminului și la divorț. Și aceasta în timp ce soțul a făcut tot ceea ce era posibil pentru salvarea căsniciei și a căminului pentru o lungă perioadă de timp, trecând prin toate etapele, de la muștrare și îndrumare, la întoarcerea spatelui, dar fără niciun rezultat. Care este cea mai bună soluție în acest caz, divorțul sau lovirea imperceptibilă?! Dacă lovirea ar fi reprezentată ca orbirea unui singur ochi, iar divorțul ar însemna orbirea totală, atunci, desigur, un singur ochi este mai bun decât orbirea!!

Însă, cu adevărat, dacă soția continuă cu comportamentul imoral, divorțul este ultima soluție, deoarece o soție cu un astfel de comportament va duce cu siguranță la distrugerea întregii familii și, drept consecință, la distrugerea întregii societăți.

Capitolul 5

Semnificația termenului de „lovire” în islam

Înainte ca organizațiile mondiale de apărare a drepturilor omului să fi condamnat violența domestică, islamul a condamnat-o deja, promițându-i celui care comite acest act pedeapsa atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Mai mult decât atât, interzicerea acestui act nu se limitează doar la violența fizică, ci și la violența verbală. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Un adevărat musulman este acela de a cărui limbă și mână musulmanii sunt în siguranță și un credincios este cel de care viața și averea oamenilor sunt în siguranță.” (An-Nasa’i)

Profetul (ﷺ) a spus de asemenea:

„Adevăratul credincios nu este un lingușitor, nici unul care-i blesteamă pe alții, nu este nici imoral și nici unul care folosește cuvinte indecente.” (Al-Bukhari, clasificat *sahih* de către Albani)

Cineva se poate întreba: „Cum poate islamul condamna violența dacă îi permite bărbatului, chiar și ca soluție finală, să-și lovească soția atunci când vede că are un comportament imoral?!”

Pentru a răspunde la această întrebare, în primul rând trebuie să explicăm diferența dintre semnificația termenului de „lovire” în viața noastră de zi cu zi și semnificația acestuia în islam. Spre exemplu, astăzi, dacă cineva aude că un bărbat și-a

lovit soția, în mintea lui imediat apare imaginea unui bărbat violent și nedrept, care se năpustește asupra soției cu o ploaie de lovituri și de pumni. În afară de această imagine, în mintea omului mai apare și cea a soției slabe și abuzate, al cărei corp este plin de răni, vânătăi și fracturi. Acesta este sensul cuvântului „a lovi” în zilele noastre, dobândit prin experiența de zi cu zi și prin numeroasele exemple de bărbați barbari care-și lovesc soțiile. Însă, în același timp, dacă spun că „am bătut un ou” sau „am bătut toba” ai înțelege că am bătut oul sau toba cu pumnii și cu picioarele?!

Prin urmare, sensul cuvântului „a bate” se modifică total în funcție de contextul lingvistic în care este folosit și, de asemenea, în funcție de scopul, caracterul și morala vorbitorului. Din toate acestea, înțelegem la ce se referă atunci când rostește cuvântul „a bate”. Acesta este motivul pentru care cuvântul „a bate” în islam are cu totul și cu totul altă conotație decât cea pe care o percepem astăzi, pentru că „bătaia” așa cum este percepută astăzi este strict interzisă în islam.

Astfel, nu există absolut nicio șansă ca aceste două sensuri să coincidă, atât timp cât ele sunt în totală contradicție. Dacă vrem să fim imparțiali, trebuie să spunem că în islam nu există lovirea femeii și nimic asemenea care să fie permis. Din contră, islamul a interzis acest lucru, după cum i-a interzis bărbatului să-și dezonoreze sau să-și jignească soția ori să îi vorbească într-un limbaj obscen.

Cu adevărat, sensul cuvântului „a lovi” în islam înseamnă mai degrabă „a înghionti”, cu scopul de a-i atrage atenția femeii și a o face să înțeleagă că greșește față de drepturile soțului ei și că el are dreptul să îi corecteze comportamentul.

Islamul a stabilit, de asemenea, anumite etape care o precedă pe cea din urmă a lovirii, pentru ca soțul să rezolve problema soției lui, atunci când observă un comportament

imoral la ea, și aceasta numai după ce toate etapele anterioare au eșuat. Islamul îi impune bărbatului multe prescripții pe care, dacă le încalcă, devine un păcătos care a depășit limitele impuse de Allah Preaînaltul, meritând pedeapsa atât în această lume, cât și în Viața de Apoi. Acestea sunt:

1. Încercarea de a rezolva problemele în mod gradual

Bărbatul trebuie să se străduiască să rezolve problema în etapa mustrării și, dacă acest lucru a fost zadarnic, atunci trebuie să recurgă la a doua etapă a întoarcerii spatelui și, dacă nici această etapă nu dă rezultat, atunci el poate apela la ultima etapă și anume lovirea imperceptibilă.

2. Lovirea trebuie să fie cu siwak-ul și imperceptibilă

Siwak-ul, după cum se vede în fotografia de mai sus, este de mărimea unui creion.

3. El nu trebuie să-i lovească niciodată fața și nicio altă parte sensibilă a corpului ei

Dacă soțul nu găsește nicio altă soluție în afară de recurgerea la lovirea soției lui, atunci el trebuie să fie foarte atent să nu încalce limitele impuse de Allah, deoarece El a interzis lovirea cuiva peste față. Mai mult decât atât, a interzis să se lovească părțile sensibile ale corpului, iar oricine face așa ceva este un păcătos. Dacă bărbatului i-a fost permis să-și lovească soția cu *siwak-ul*, aceasta înseamnă că bătaia nu are loc cu scopul de a provoca durere sau lezare, deci chiar și cu *siwak-ul* este interzisă lovirea feței sau a părților sensibile ale corpului.

4. El nu trebuie să-și jignească sau să-și dezonoreze soția

Profetul (ﷺ) a spus:

„Adevăratul credincios nu este un lingușitor, nici unul care-i blestemă pe alții, nu este nici imoral și nici unul

care folosește cuvinte indecente.” (Al-Bukhari, clasificat *sahih* de către Albani)

După cum am menționat în mai multe locuri, scopul celor trei etape este de a corecta comportamentul soției și nu de a o ofensa, deoarece ofensarea niciodată nu are rol de corectare, ci, din contră, poate adânci problema în loc să o rezolve.

5. Lovirea nu trebuie să aibă loc în fața copiilor sau a altor persoane

Bărbatului nu îi este permis să-și lovească soția sau să o corecteze în fața altora, în special în fața copiilor, deoarece aceasta este o problemă care îi privește numai pe cei doi soți și pe nimeni altcineva. Dacă aceasta ar avea loc în fața copiilor, în primul rând ar fi jignitor pentru soție și, în al doilea rând, ar afecta educația copiilor. Ce fel de exemplu le poate oferi un bărbat copiilor săi, dacă o lovește pe mamă în fața lor?

6. Lovirea nu trebuie să lase urme pe corpul ei

Se consideră că soțul a comis un păcat dacă încalcă limitele impuse de Allah și își lovește soția lăsând urme pe corpul ei sau dacă îi provoacă o sângerare sau îi rupe un os. Oricine face aceste lucruri este un om violent sau chiar barbar, care, de fapt, nu vrea să corecteze comportamentul soției sale, ci doar să se răzbune lăsând urme pe corpul ei. Un astfel de om trebuie să fie condamnat și pedepsit legal pentru fapta lui.

Capitolul 6

Problema lovirii femeii în celelalte religii

Problema lovirii femeilor nu este caracteristică unui moment sau unui loc specific. Astfel, nu este legată de o anumită epocă sau societate, ci există în toate societățile și epocile, fără nicio excepție. Oricine dorește să afle mai multe despre statutul femeilor în societățile antice poate găsi informații referitoare la acest subiect în această carte, putând afla care era statutul femeii în societatea greacă, romană, chineză, indiană etc.

Cum au tratat iudaismul și creștinismul fenomenul lovirii femeii, care a fost larg răspândit în societățile antice, chiar și pe vremea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!)? A vorbit vreodată el (Pacea fie asupra sa!) despre interdicția lovirii femeii? Există texte în Biblie, în Vechiul sau în Noul Testament, care interzic lovirea femeii sau care măcar să facă referire la aceasta ca fiind un act nerecomandat? Din studiile de specialitate, se pare că nu există nicio referire la acest subiect.

Comite astfel bărbatul evreu sau creștin un păcat dacă-și lovește soția, în conformitate cu religia sa? Și care este pedeapsa lui în conformitate cu versetele din Biblie? Evident, el nu comite niciun păcat, deoarece nu există niciun verset din Vechiul sau Noul Testament care să sugereze ceva de genul acesta. Mai mult decât atât, soțul nu este nici măcar condamnat conform legilor statului și nici pedepsit, exceptând cazul în care există semne de violență pe corpul soției sale, așa cum sunt fracturile, vânătăile sau rănille. Dar dacă nu există semne evidente de violență pe corpul ei, cum poate dovedi că a fost victima unei agresiuni? Cu

alte cuvinte, o bătaie imperceptibilă nu este condamnată de creștini sau evrei nici din punct de vedere religios, nici legal.

Să aruncăm, de asemenea, o privire către budism și alte religii din Orientul Îndepărtat. Există vreo referire în textele lor sacre care să condamne lovirea femeii?

Desigur, nu există niciun text religios în nicio religie care să interzică lovirea femeii, cu excepția islamului! Chiar și după transferarea faptei din categoria actelor interzise în categoria celor nerecomandate, islamul este singura religie care descrie în mod clar lovirea femeii ca fiind un act nerecomandat! Însă, niciuna dintre celelalte religii nu face referire la acest subiect ca la ceva interzis și nici măcar nerecomandat. Mai mult decât atât, nu există nicio religie în afară de islam care să stabilească limite pentru bărbat în ceea ce privește permisiunea lovirii soției. Cu alte cuvinte, dacă un evreu, creștin sau budist își pierde autocontrolul într-o clipă de mânie și își lovește soția, care sunt limitele pe care acesta nu trebuie să le încalce? Impun aceste religii limite pentru soțul care și-a pierdut temperamentul și-și lovește soția, cum ar fi să nu lase urme pe corpul ei, să nu-i lovească fața, etc.? Desigur că nu.

Cel care observă realitatea vieții noastre zilnice își va da seama de procentajul mare de evrei, creștini sau budiști care-și lovesc soțiile. Aruncă o privire, dragă cititorule, la procesele care au loc în secțiile de poliție și instanțele judecătorești din Europa și America și vei vedea numărul uriaș de bărbați care au comis violență domestică împotriva soțiilor și a copiilor lor.

Chiar și în societatea arabă de dinainte de islam, bărbații obișnuiau să-și lovească soțiile cu biciul, ca și cum ar fi fost sclave, iar acest lucru era ceva obișnuit, nefiind interzis. Însă, atunci când Profetul Mohammed (ﷺ) a venit, el (ﷺ) a condamnat cu asprime acest act. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

**„Unii dintre voi își biciuiesc soțiile ca pe niște sclave, apoi își doresc să aibă relații intime cu ele la sfârșitul zilei”
(Al-Bukhari)**

În acest *hadith*, Profetul Mohammed (ﷺ) îi mustră și-i condamnă pe cei care-și lovesc soțiile în timpul zilei și își doresc ca noaptea să aibă relații intime cu ele!! Cu alte cuvinte, cum poate cineva să fie violent și dur cu soția sa ziua și apoi noaptea să se aștepte la compania și tandrețea ei?!

● Citate din Biblie cu privire la statutul femeii

Unii creștini susțin în mod constant că Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) a fost primul apărător al drepturilor femeilor, oferindu-le drepturi pe care nicio altă religie nu le-a dat și că Biblia tratează femeile în mod imparțial și le înalță statutul! Corespund însă aceste cuvinte realității?!

Cu toții știm că Biblia le-a interzis femeilor, indiferent de vârstă, să intre în sanctuarul sfânt al Bisericii, unde se află altarul. Acest lucru nu este legat de vârstă, ci de gen. Nici în Vechiul și nici în Noul Testament, Biblia nu include nicio mențiune a faptului că femeii îi este permis să intre în altar. De asemenea, hirotonisirea nu îi este permisă femeii. Mai mult decât atât, unei femei nu îi este permis să vorbească sau să învețe pe altcineva în interiorul Bisericii. Ea nu poate primi funcții ecleziastice, ci doar de diacon, care este un funcționar și nu un preot!

Biblia ne prezintă tot felul de funcții ecleziastice care sunt doar pentru bărbați, așa cum sunt preoția primilor Patriarhi, precum Noe, Iov, Avraam, Isaac și Iacob (Pacea fie asupra lor!), preoția aaronică, preoția lui Melchisedec, sau preoția apostolilor și a succesorilor lor, episcopii. Toate acestea sunt rezervate

pentru bărbați, iar dacă vreo femeie ar fi fost demnă să primească o funcție ecleziastică, aceasta ar fi fost Fecioara Maria (Pacea fie asupra sa!!), însă, conform învățăturilor creștine, o femeie este lipsită de toate acestea.

Să vedem câteva versete din Biblie care se referă la statutul femeii:

1. Femeia este pedepsită pentru păcatul soțului ei:

„Și pe proorocul, pe preotul sau pe acela din popor care va zice: «O amenințare a Domnului» îl voi pedepsi, pe el și casa lui (soția și copii)!” (Biblia, Ieremia, 23:34)

2. Arderea femeii adulterine:

„Dacă fata unui preot se necinstește curvind, necinstește pe tatăl ei: să fie arsă în foc.” (Biblia, Leviticul, 21:9)

3. Tăierea mâinii femeii din motive iraționale:

„Când doi oameni se vor certa unul cu altul, și nevasta unuia se va apropia să scoată pe bărbatul său din mâna celui ce-l lovește, dacă întinde mâna și apucă pe acesta din urmă de părțile rușinoase, ~ Să-i tai mâna: să n-ai nicio milă de ea.” (Biblia, Deuteronomul, 25:11-12)

4. Femeia divorțată, cea văduvă și adulterină sunt egale:

„Preotul care este mare preot între frații lui, (...) ~ Femeia pe care o va lua el de nevastă să fie fecioară. ~ Să nu ia nicio văduvă, nicio femeie despărțită de bărbat, nicio femeie spurcată sau curvă; ci femeia pe care o va lua de nevastă din poporul său să fie fecioară. ~ Să nu-și necinstească sămânța în poporul lui; căci Eu sunt Domnul, care-l sfințesc.” (Biblia, Leviticul, 21:10;13-15)

5. Supunerea totală a femeii în fața soțului ei:

„Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; ~ Căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. ~ Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.” (Biblia, Efeseni, 5:22-24)

6. Femeia trebuie să fie tăcută în Biserică:

„Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea. ~ Dacă voiesc să capete învățătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în Biserică.” (Biblia, 1 Corinteni, 14:34-35)

7. Femeia este cauza tentațiilor:

„Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. ~ Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. ~ Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva. ~ Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii. ~ Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.” (Biblia, 1 Timotei, 2:11-15)

8. Bărbații hotărăsc asupra femeilor:

„Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, ~ Când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere. ~ Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ~ Ci să fie omul ascuns al inimii, în

curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. ~ Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor; ~ Ca Sara, care asculta pe Avraam și-l numea «domnul ei». ” (Biblia, 1 Petru, 3:1-6)

„Femeii i-a zis: «Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.»” (Biblia, Geneza, 3:16)

9. Uciderea adulterinelor prin lapidare:

„Dacă un om care și-a luat o nevastă și s-a împreunat cu ea, o urăște ~ Apoi, o învinuiește de lucruri nelegiuite și-i scoate nume rău, zicând: «Am luat pe femeia aceasta, m-am apropiat de ea și n-am găsit-o fecioară» ~ atunci tatăl și mama fetei să ia semnele fecioriei ei și să le aducă înaintea bătrânilor cetății, la poartă. ~ Tatăl fetei să spună bătrânilor: «Am dat pe fiica mea de nevastă omului acestuia, și el a început s-o urască; ~ acum o învinuiește de lucruri nelegiuite, zicând: „N-am găsit fecioară pe fiica ta.” Dar iată semnele fecioriei fetei mele.» Și să desfacă haina ei înaintea bătrânilor cetății. ~ Bătrânii cetății să ia atunci pe omul acela și să-l pedepsească; ~ Și, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel, să-l osândească la o gloabă de o sută sicli de argint, pe care să-i dea tatălui fetei. Ea să rămână nevasta lui, și el nu va putea s-o gonească, toată viața lui.~ Dar dacă faptul este adevărat, dacă fata nu s-a găsit fecioară, ~ Să scoată pe fată la ușa casei tatălui ei; să fie ucisă cu pietre de oamenii din cetate și să moară, pentru că a săvârșit o mișelie în Israel, curvind în casa tatălui ei. Să cureți astfel răul din mijlocul tău.” (Biblia, Deuteronomul, 22:13-21)

„Dacă se va găsi un bărbat culcat cu o femeie măritată, să moară amândoi: și bărbatul care s-a culcat cu

femeia, și femeia. Să cureți astfel răul din mijlocul lui Israel.” (Biblia, Deuteronomul 22:22)

„Dacă o fată fecioară este logodită și o întâlnește un om în cetate și se culcă cu ea, ~ Să-i aduceți pe amândoi la poarta cetății, să-i uciideți cu pietre și să moară amândoi: fata, pentru că n-a țipat în cetate și omul, pentru că a necinstit pe nevasta aproapelui său. Să cureți astfel răul din mijlocul tău.” (Biblia, Deuteronomul, 22:23-24)

10. Femeile sunt inferioare bărbaților:

„Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este Capul lui Hristos. ~ Orice bărbat care se roagă sau proorocește cu capul acoperit își necinstește capul său. ~ Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul dezvelit își necinstește capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă. ~ Dacă o femeie nu se învelește, să se și tundă! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învelească. ~ Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului. ~ În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; ~ Și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. ~ De aceea, femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpânirii ei.” (Biblia, 1 Corinteni, 11:3-10)

11. Didascală Apostolorum² despre femei:

^y Primele lucrări în care se vorbește explicit despre diaconese provin din regiunile Siriei orientale (posibil din Celesiria, spre Edessa și Mesopotamia, locul păstrării marilor tratate iudeo-creștine în liturghie), prima fiind Didascală Apostolilor, numită și actul de naștere al diaconeselor

În capitolul III din Didascalia Apostolorum găsim, sub titlul „Femeile ar trebui să fie supuse soților lor”:

„Și o femeie ar trebui să fie supusă soțului ei, deoarece capul femeii este soțul ei... Teme-te, o, femeie, de soțul tău. Și fii timidă în fața lui. Și mulțumește-i numai lui, după Dumnezeu. Și așa cum am spus, oferă-i lui mângâiere cu serviciile tale, astfel ca soțul tău să te cuprindă... Dacă vrei să fii credincioasă și Dumnezeu să fie mulțumit de tine, nu te împodobi pentru ca să plăci străinilor și nu-ți dori să porți haine ușoare care se potrivesc adulterinelor, astfel ca pe tine să nu te urmeze cei care urmează astfel de femei. Dacă tu nu le porți pentru a preacurvi, totuși vei fi pedepsită numai pentru podoabele tale, deoarece astfel îi obligi pe cei care te văd să te urmeze și să te dorească. De ce nu ești reținută, astfel încât să nu cadă în păcat și să nu cadă în dubii (sau gelozie) spre binele tău?! Și dacă păcătuiești numai pentru aceasta, vei cădea și tu, pentru că ești motivul distrugerii sufletului aceluia om. Dacă tu conduci pe cineva spre păcat, el va fi cauza păcatului și, mai mult, după cum este scris în Sfânta Scriptură: **«Când vine cel rău, vine și disprețul; și odată cu rușinea, vine și ocară.»** (Biblia, Pildele sau Proverbele lui Solomon, 18:3) Oricine face asta va distruge prin păcat și va urma suferințele celor ignoranți cu nelegiuire. Lăsați-o să știe ce spune Sfânta Scriptură despre oricine atribuie minciuni bărbaților: **«Femeia rea este mai dezgustătoare decât moartea, cea care este o capcană pentru ignoranți.»**, **«La fel cum viermele mănâncă lemnul, la fel și femeia rea își distruge bărbatul.»** Nu fi, o, femeie creștină, ca și acele femei, dacă vrei să fii credincioasă! Ai grijă de soțul tău pentru a-l mulțumi numai pe el. **Iar atunci când mergi pe stradă, acoperă-ți capul cu veșmântul tău**, pentru că dacă ești acoperită cu respect vei fi în siguranță de ochii celor răutăcioși. Nu-ți înfrumuseța fața, pe care Dumnezeu a creat-o, pentru că nu are nevoie de înfrumusețare, deoarece ceea ce Dumnezeu a creat este foarte frumos și nu are nevoie de înfrumusețare. Și ceea ce arăți mai mult din frumusețea ta schimbă Îndurarea

Creatorului. **Plecați-vă privirile în pământ și fiți acoperite în întregime.** Stați departe de îmbăierea cu bărbații, deoarece capcanele nelegiurii sunt numeroase. O femeie credincioasă nu se îmbăiază alături de bărbați. **Iar atunci când își acoperă fața,** las-o să o acopere de frica ochilor străini... Și dacă tu ești un credincios, stai departe de curiozitate și de priviri insistente. «A trăi în deșert este mai bine decât a trăi cu o femeie cu limba lungă.»”

Capitolul 7

Lovirea femeilor în societățile creștine occidentale

Mulți fanatici au încercat să răspândească niște concepții greșite despre islam, dintre care una este *lovirea femeii*, folosindu-se de obicei de foarfecele lor magice cu care „taie” din versetele Coranului cel Nobil și din vorbele Profetului Mohammed (ﷺ), toate cuvintele care preced cuvântul „a lovi” și toate cuvintele care îl succed, lăsând doar cuvântul „a lovi”. Astfel, ei au tăiat cuvintele care contrazic concepțiile lor greșite, lăsându-le doar pe cele care le confirmă ideea, încercând prin trucuri murdare să răspândească unele concepții false despre islam, distanțându-se total de adevăr și obiectivitate. Ei nu prezintă subiectul sub forma sa completă, ci trunchiată, cu scopul de a provoca neînțelegere și confuzie printre oameni. De asemenea, ei pretind ca sunt cei civilizați, care își tratează soțiile în cel mai bun mod cu putință, în timp ce, de fapt, ignoră următoarele:

1. cei mai mulți dintre cei care pretind că soțiile lor sunt tratate în cel mai bun mod cu putință, se dovedesc a fi mincinoși și prefăcuți.
2. islamul este singura religie care menționează importanța relației afectuoase și pline de îndurare dintre cei doi soți și, de asemenea, îl previne pe cel care își rănește soția, verbal sau fizic. Allah Preaînaltul spune:

„Și printre Semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște

împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt cu adevărat semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:21]

3. islamul este singura religie care, de mai bine de 1400 de ani, îl condamnă pe cel care-și insultă și-și lovește soția sau o privește cu aroganță, de parcă statutul ei ar fi inferior în comparație cu statutul lui.

4. islamul încurajează cel mai bun comportament față de soție, din moment ce toate versetele din Coran și toate învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) cu privire la relația dintre cei doi soți încurajează la cel mai bun comportament între ei. Allah Preaînaltul spune:

„[...] Ele (femeile) au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:228]

5. islamul a stabilit o serie de recompense pentru comportamentul bun între oameni și, în special, între cei doi soți. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...)Vei primi o răsplată pentru orice cheltuiești de dragul lui Allah, chiar și pentru ce pui în gura soției (...)»” (Al-Bukhari)

6. islamul a făcut din lovirea femeii o excepție și nu o regulă, permisă doar în circumstanțe care îl împiedică pe soț să recurgă la lovirea ei ca o soluție, ci numai în cazuri speciale și ca soluție finală, pentru a preveni și mai multe nenorociri. Aceasta se întâmplă deoarece femeile nu au același tipar în toate epocile, societățile și familiile, iar ceea ce funcționează într-o societate, este posibil să nu funcționeze în alta. Din contră, aceasta ar putea să adâncească problema existentă, în loc să o corecteze.

7. fenomenul violenței domestice este larg răspândit în țările cele mai civilizate ale secolului nostru. Câți bărbați occidentali nu-și atacă soțiile în fața altor persoane, în aeroporturi, restaurante, baruri sau chiar pe stradă, printre trecători? Acesta nu este un secret, îl puteți observa și în mass-media. În plus, câte femei occidentale din America, Europa sau Australia, merg la poliție pentru a-și denunța soții, deoarece ele sunt supuse violenței? Aceste cauze nu sunt luate în considerare dacă nu există dovezi evidente, așa cum am menționat mai înainte, precum fracturi, vânătăi, sângerări etc. Oricine se uită pe statisticile oficiale ale poliției din America, Europa sau Australia se va convinge de acest lucru.

● Răspândirea fenomenului de lovire a femeilor în societățile occidentale

Vom prezenta următoarele observații pentru a clarifica răspândirea fenomenului de violență domestică în Occident:

1. existența a numeroase organizații guvernamentale și nonguvernamentale care, deși au luptat împotriva fenomenului de violență domestică împotriva femeilor și a copiilor, nu au reușit să-l elimine.

2. existența campaniilor mass-media recurente și în curs de desfășurare, care încurajează apelul direct al autorităților competente în cazul observării fenomenului de violență domestică de către un vecin.

3. adresăm următoarele întrebări cetățenilor occidentali:

Nu vi s-a întâmplat să vă loviți soția, măcar o dată?

Ați văzut sau auzit vreodată că tatăl vostru vă lovește mama?

Ați auzit vreodată despre o rudă că și-ar fi lovit soția?

Ați auzit vreodată că vreun vecin și-ar fi lovit soția?

Scopul acestor întrebări este doar acela de a dovedi existența fenomenului de violență domestică în Europa, America, Australia, etc.

În cele din urmă, este evident pentru orice persoană imparțială că islamul onorează femeia, îi înalță statutul prin faptul că o ferește de orice i-ar putea afecta demnitatea și avertizează cu strictețe împotriva nedreptății ei. Profetului Mohammed (ﷺ) a spus:

„O, Allah, declar inviolabile drepturile a două persoane slabe: orfanul și femeia.” (An-Nasa’i)

Cuprins

Nr.	Titlu	PAG.
1	<i>Introducere</i>	2
2	<i>Clasificarea acțiunilor, bazată pe Legea islamică (Shari'ah)</i>	
3	<i>Comportamentul față de soții în lumina Coranului cel Nobil și al Sunnei</i>	
4	<i>Concepția islamului cu privire la lovirea femeii: este acest lucru permis sau interzis în islam?</i>	
5	<i>Soluția islamică cu privire la cazul soției imorale</i>	
6	<i>Semnificația termenului de „lovire” în islam</i>	
7	<i>Problema lovirii femeii în celelalte religii</i>	
8	<i>Lovirea femeilor în societățile creștine occidentale</i>	

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

